

L. Kérek 2 db
216 XI 14
Jóváírás

Dr. Sulyok Tamás úrnak

az Alkotmánybíróság elnöki jogköröket ellátó elnökhelyettesének

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11 / 1859-0/2016
Érkezett:	2016 NOV 14.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	←

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Tóth Bertalan és Dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő (értesítési cím: 1358 Budapest. Széchenyi rakpart 19.) és a csatolt ívet aláíró további országgyűlési képviselők az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) bekezdése alapján

jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálatára

irányuló indítványt

nyújtunk be, amelynek keretében kérjük, a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 53. § (1a) bekezdése és (7) bekezdése ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, I) cikk (3) bekezdésével, VI. cikk (2) bekezdésével és az azt szektorálisan konkretizáló 39. cikk (2) bekezdésével, a XV. cikk (2) bekezdésével, ezért azokat az Alkotmánybíróság semmisítse meg.

1. A támadott szabályozás egyik rendelkezése, az Art. 53. § (1a) bekezdése alapján „[a]dótitoknak minősül különösen

- a) az államháztartás központi alrendszere terhére nyújtott adókedvezmény, jóváírás,
- b) az adózó által törvényben meghatározott célra nyújtott támogatás, vagy
- c) az adózó által törvényben meghatározott kedvezményezett célra történő felajánlás esetén a támogatást nyújtó, a felajánló adózó megnevezése, az általa igénybe vett adókedvezmény, jóváírás, valamint az általa juttatott támogatás, felajánlott adó vagy adóelőleg mértéke, továbbá a támogatott megnevezése, a támogatott által kapott támogatás és a támogatott javára felajánlott adó vagy adóelőleg mértéke”.

A másik támadott rendelkezés, az Art. 53. § (7) bekezdése szerint „[n]em minősül adótitoknak a nemzeti vagyont kezelő, azzal gazdálkodó adózó esetében az (1a) bekezdés szerinti

- a) adókedvezmény, jóváírás,
- b) támogatás, és
- c) felajánlott adó vagy adóelőleg adóévben összesített mértéke”.

A támadott rendelkezéseket megállapító, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2016. évi C. törvény nem módosította az adótitoknak az Art. 53. § (1)

bekezdés első mondatában szereplő általános definícióját, amely szerint az „[a]dótitok az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat”. Az új (1a) bekezdés azonban – szemben az Art. 53. § szintén nem módosított (4)-(5) bekezdésével, illetve most már a (6) bekezdésével is – nem hivatkozik tételesen vissza az (1) bekezdésre. Ennélfogva kifejezetten következik a szabályozási technikából az (1a) bekezdés olyan értelmezése, amely az (1) bekezdés szerinti feltétel fennállásának hiányában, azaz az adózás érintettsége nélkül is megállapíthatónak tekinti az (1a) bekezdés szerinti adatok esetében az adótitok fennállását. Ezt támasztja egyébként alá az általunk szintén támadott (7) bekezdés megfogalmazása is, hiszen ez az új kivételi szabály – a (6) bekezdéssel szemben – már kifejezetten az (1a) bekezdés szerinti adótitok körére vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az „adótitok szabályozásának elsődleges indoka a magántitok és az üzleti titok védelme. Az adótitok célja, hogy az adózói magánszférát érintő, viszonylag nagyszámú adat ne juthasson illetéktelen személy tudomására. Az adótitok szigorú szabályozása, az adóadatoknak a nyilvánosság és általában harmadik személy elől történő elzárása biztosíték, mert az adóhatóság szükségszerűen igen fontos adatok birtokába jut a bevallások, az adatszolgáltatás és az ellenőrzés útján. Az adótitok megsértését a jogrendszer végső soron büntetőjogi felelősség megállapításának lehetőségével is szankcionálja. Az adótitok megőrzésére mindazok kötelesek, akik az adóadatok feldolgozása, az adó és előleg levonása stb. során adózást érintő adótitok birtokába kerülnek” [lásd a 26/2004. (VII. 7.) AB határozatot, továbbá a 125/B/2005. AB határozatot].

2. A támadott rendelkezések azonban nem differenciálnak kellőképpen, nem tesznek különbséget a magánszféra titkai és a közsféra közérdekű adatai között, kiterjesztik a magántitkot, a magánszférához való jogot (a *privacy* fogalmát) a közsférában a nemzeti, állami vagy önkormányzati vagyonnal rendelkező olyan szervezetek és személyek számára is [erre lásd a 25/2014. (VII. 22.) AB határozat értelmezését], akik, illetve amelyek fogalmilag [a tisztességes eljáráshoz való jogon kívül, lásd: a 3091/2016. (V. 12.) AB határozatot] nem lehetnek alapjogok alanyai, azaz alapjogi jogalanyiságuk nincs (nincs *locus standi*juk; ennek értelmezésére lásd például a 3001/2016. (I. 15.) AB határozatot). Ezáltal a magántitok mögöttes igazoló elve hiányzik a nemzeti vagyonnal gazdálkodó adózóknál.

3. A jogalkotó ugyanis arra köteles, hogy a jogalanyokat egyenlőként kezelje. *Az egyenlőként kezelés azonban nem az egyenlően kezelés követelményét jelenti.* Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján nem csak az eredményez alaptörvény-ellenes hátrányos megkülönböztetést, ha a jogalkotó vagy a jogalkalmazó a szabályozás szempontjából lényeges elem tekintetében azonos helyzetben levő jogalanyok között tesz meg nem engedett különbséget, hanem az is, ha nem azonos, hanem eltérő tulajdonságokkal rendelkező személyeket kezel azonos („homogén”) csoportba tartozóként, de rájuk azonos szabályozást alkot.

A támadott szabályozás ezt valósítja meg, mivel az egyszázalékos jövedelemadó-felajánlástól a társasági adókedvezmények érvényesítéséig minden adózót, legyen az természetes vagy jogi személy (jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet), illetve legyen a kedvezményezett tisztán a magánszféra szereplője vagy állami, illetve önkormányzati (nemzeti) vagyonnal

rendelkező szervezet ugyanazon norma, az adótitok fogalma alá helyez kellő súlyú alkotmányos indok nélkül. Felhívjuk ezzel kapcsolatban a figyelmet arra, hogy alkotmányjogi értelemben a támadott Art. szerinti szabályok hatálya alá tartozó állami bevételek közpénznek, illetve a támadott Art. szerinti szabályok hatálya alá tartozó adókedvezmények részben állami támogatásnak minősülnek, így egyes esetekben a bevezetésükhöz európai bizottsági hozzájárulás volt szükséges. Másképpen fogalmazva, e szabályok hiányában adó formájában be kellene fizetniük a vállalkozásoknak a társasági adót a központi költségvetésbe. Ez ugyanúgy állami támogatás, mint a személyi jövedelemadóhoz kapcsolódó egyszázalékos felajánlások, az már csak részletkérdés, hogy a pénz az adóhivatalon keresztül jut el a támogatotthoz, vagy csak igazolást kell róla kiadni. Hiszen az állami vagy önkormányzati (nemzeti) vagyonnal gazdálkodó szervezetek esetén nincs meg az az alkotmányos érdek, illetve jog (magántitok), ami az adótitokra való hivatkozást megalapozná, tehát ez a fordított hátrányos megkülönböztetés sérti az Alaptörvény XV. cikkét.

Ezzel összefüggésben emlékeztetünk arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a diszkrimináció tilalma önálló tilalom, illetve alapjog, de nem önmagában alkalmazandó szabály, mivel – amellett, hogy hárompólusú jogviszonyt feltételez (jelen esetben az adatkérő, az adatkezelő és a törvényhozó között) – csak valamely norma által biztosított joggal vagy előírt kötelezettséggel, illetve egyedi intézkedéssel összefüggésben értelmezhetők az abból eredő követelmények (itt a közérdekű adat megismerése iránti igények). Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság gyakorlatában a különbségtételnek a szabályozás lényegi tartalmára (jelen esetben a közérdekű adatok megismerhetőségére) kell vonatkoznia, és nem igazolható az eltérő szabályozás, ha homogén csoportba tartozó szabályozási tárgyra (esetünkben a közérdekű adatokra), közelebből a közérdekű adatok egy, a törvényhozó által tételesen meghatározott csoportjának megismerhetőségére tartalmaz alkotmányjogi értelemben indokolatlan (szükségtelen és aránytalan) megkülönböztetést.

4. A fentiek alapján számunkra nem kérdéses, hogy a megkülönböztetés nem a XV. cikk (1) bekezdése szerinti általános egyenlőségi szabályt, hanem az alapjogok egyenlőségét garantáló (2) bekezdését sérti. Mivel nézetünk szerint ez utóbbit, ezért ebből következően a szabályozás mércéje a szükségességi-arányossági teszt, mivel részben a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló (alaptörvényi) rendelkezéseket is érinti az új szabályozás.

5. Az új, támadott rendelkezések ugyanis olyan adókötelezettség megfizetésének (közpénzügyi normák) hatálya alá tartozó szabályok, amelyek az adótitok fogalmát kiterjesztenék közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatokra is. Ezáltal tehát nincs legitim, alkotmányos célja a megkülönböztetésnek.

Az adótitok minőség következménye az Art. 53. § (2) bekezdése alapján, hogy az ebbe a körbe tartozó adatokat az adóhatósági alkalmazottak, a bevont szakértők, valamint az adatszolgáltatás, -nyilvántartás, -feldolgozás, az ellenőrzés, az adómegállapítás, az adó és adóelőleg-levonás, adóbeszedés, adóvégrehajtás, illetve statisztikai célú felhasználás során közreműködő személyek e feladataikkal összefüggésben kötelesek megőrizni. Így az adótitokká nyilvánítás ebben a körben szükségképpen azt is jelenti, hogy az e körbe tartozó személyek maguk, illetve az őket foglalkoztató adatkezelők az adat megismerésére vonatkozó

igényeknek sem tehetnek eleget, azaz a közérdekű adatoknak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésén alapuló megismerésének korlátozását jelentik.

Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerint ugyanis mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Ezen túlmenően az Alaptörvény „A közpénzek” című fejezetben a nemzeti vagyona, a közpénzekre kiterjedően rögzíti az átlátható gazdálkodás követelményét [38. cikk (4) bekezdés, 39. cikk]. Külön meghatározza továbbá, hogy a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok [39. cikk (2) bekezdés]. Az Alaptörvény tehát a 39. cikk megfogalmazásával a közpénzekkel gazdálkodás átláthatósági követelményét, a közpénzekre, valamint a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adattá minősítését alkotmányos rangra emelte. Mindez elvileg megakadályozná, hogy az állam (akár adóztatói minőségében) ki legyen téve a különböző érdekcsoportok nyomásának (ez a *regulatory* vagy *state capture* jelensége). A támadott szabályozás azonban ezzel ellentétes, mivel olyan adatokat is adótitokká minősít, amelyek alkotmányos jogállamban közérdekűek.

Ezzel összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság számtalan esetben rámutatott arra, hogy a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság által következetesen alkalmazott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – és elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság követelménye nemcsak az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is [lásd például a 3098/2016. (V. 24.) AB határozatot].

6. A közérdekű adatok megismeréséhez való alapjog gyakorlására vonatkozóan az Alkotmánybíróság a következőképpen konkretizálta ezt a követelményt: „[a] törvényhozó köteles megfelelő garanciákat kiépíteni a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog gyakorlásának elősegítése, az adatigénylés rendje, az adatok kiadásának megtagadása és az az ellen igénybe vehető jogorvoslat vonatkozásában. Az ilyen garanciális jellegű szabályokat nem lehet fogalmilag tisztázatlan, bizonytalan jogi kategóriák használata révén relativizálni, mert az ezekre való hivatkozással a közérdekű adatokat kezelő szerv végső soron megkerülhetné a közérdekű adatok kiadását. Éppen ezért az információs szabadság érvényesülése érdekében a törvényhozó olyan szabályok megalkotására köteles, amelyek a lehető legnagyobb mértékben biztosítják ezen alapjog érvényesülését.” {21/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [41]}.

7. A kifogásolt, tételesen meghatározott nyilvánosság-korlátozó szabályok azt a veszélyt is hordozzák, hogy a 7/2016. (IV. 6.) AB határozatban foglalt (végső) rendes bírósági mérlegelési lehetőséget is – *ex lege* – elvonja a törvényhozó, sértve ez által a bírói függetlenség részét képező értelmezési függetlenséget [alapjogi oldalról erre lásd az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését; államszervezeti nézőpontból a 26. cikk (1) bekezdését].

8. Mint minden alapjog, a közérdekű adatokhoz megismeréséhez való jog korlátozása nem mehet túl azon a mértéken, amit a védendő érdek feltétlenül megkíván. Nevezik ezt a

„szélesség” alkotmányjogi doktrínájának is, amely tehát tiltja, hogy az állam valamely törvényes cél megvalósítását olyan eszközökkel akarja elérni, amelyek közvetlenül vagy közvetve korlátoznak fontosabb alkotmányos jogokat, ráadásul a feltétlenül indokoltnál szélesebb körben. Jelen esetben az a paradox helyzet áll elő, hogy magánszféra, a magántitok védelmét előíró alaptörvényi rendelkezés mögé bújva titkolják el az állami, önkormányzati (nemzeti) vagyonnal való gazdálkodásukat az ezzel foglalkozó szervezetek.

9. Ennek azonban – álláspontunk szerint – sem szükségessége, sem arányos indoka nem mutatható ki. Az alapjog-korlátozásra általánosan és a közérdekű adatok nyilvánosságára is irányadó alaptörvényi rendelkezést, az I. cikk (3) bekezdésébe foglalt szükségességi-arányossági tesztet az Alkotmánybíróság – a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához hasonlóan, amely az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. Cikke tekintetében ugyancsak elismeri és érvényesíti a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot – a következőképpen alkalmazza. „[a]z Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe foglalt és az Alkotmánybíróság gyakorlatában kimunkált szükségességi-arányossági teszt alapján [az alapjogot érintő korlátozás] akkor felel meg az Alaptörvénynek, ha másik alapvető jog vagy szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el, tehát a korlátozás feltétlenül (vagyis elkerülhetetlenül) szükséges valamely alapvető jog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme érdekében. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához ezen túlmenően szükséges az is, hogy a korlátozás megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjog-sérelem súlya megfelelő arányban legyenek egymással. A jogalkotó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni, és nem szabad érintenie az alapjog lényeges tartalmát {v.ö.: 879/B/1992. AB határozat, ABH 1996, 397, 401.; megerősítette például a 3/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [61].}.

Nézetünk szerint nincs olyan alkotmányos érték, amely a döntés-előkészítő vagy minősített adatokkal azonos típusú, tételesen meghatározott és hosszú időre szóló adatnyilvánosság korlátozást tenne szükségessé, és az adatkezelői mérlegelés kizártsága pedig – már az arányossági vizsgálat körében – egyértelművé teszi, hogy nem a legenyhébb korlátozó eszközt alkalmazta a jogalkotó.

10. Az indítványozók nem vitatják, hogy az Art. 53. § (1a) bekezdésében meghatározott adatkörön belül, az állami támogatásnak nem minősülő adókedvezmények, jóváírások, támogatások esetében azonosíthatóak lehetnek olyan adatok, amelyek nyilvánosságának korlátozásához az adózó magánszférájának védelme alkotmányos hivatkozással szolgálhat. Ilyen, az adótitokkénti elismerést megalapozó eset azonban álláspontunk szerint még természetes személy vagy magánszervezet adózó esetében is eleve csak akkor fordulhat elő, ha az érintett adat egyben az Art. 53. § (1) bekezdésnek is megfelel, azaz az adat adózást érinti. Ez azonban a (1a) bekezdés megfogalmazásából az 1. pontban leírtak szerint nem következik.

11. A fentiekon túlmenően – álláspontunk szerint – a támadott szabályozás számos kollíziót előidézhet a jogrendszeren belül.

Az Alkotmánybíróság szigorú jogbiztonsági mércét állapított meg már az azonos szintű jogszabályok közötti kollízióra is: „az Alkotmánybíróság a 35/1991. (VI. 20.) AB határozatban kijelentette, hogy »meghatározott életviszonyok, illetőleg tényállások ellentétes – vagy az értelmezéstől függően ellentétes – törvényi rendezése önmagában nem jelent alkotmányellenességet. Az ilyen rendelkezés alkotmányellenessé csak akkor válik, ha az egyben az Alkotmány valamely rendelkezésének a sérelmével is együtt jár, vagyis ha az ellentétes tartalmú szabályozás anyagi alkotmányellenességhez vezet, tehát például ha a rendelkezések valamelyike meg nem engedett diszkriminációt, egyéb alkotmányellenes helyzet megteremtését, vagy alkotmányos alapjog korlátozását eredményezi. [...] A jogállamiság elvéből nem következik, hogy az azonos szintű jogszabályok közötti normakollízió kizárt.« (ABH 1991, 175, 176.) E megállapítást a 21/2001. (VI. 21.) AB határozat azzal pontosította, hogy kimondta: abban az esetben sérül a jogállamiság alkotmányos alapértékből fakadó jogbiztonság követelménye, ha az ellentétes tartalmú törvényi rendelkezések »[...] között fennálló kollízió jogalkalmazói jogértelmezéssel a jogbiztonság sérelme nélkül nem oldható fel.« (ABH 2001, 231, 235.)» (43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [54]; megerősítette: 3098/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [16]).

A fentiek alapján nem egyértelmű, hogy a támadott, Art szerinti normák és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény közérdekű és közérdekből nyilvános adatokról szóló rendelkezései együttes érvényesülése kizárják-e egymást. Ugyancsak nem egyértelmű, hogyan viszonyulnak az új rendelkezések a pártok működését segítő tudományos, ismeretterjesztő, kutatási, oktatási tevékenységet végző alapítványokról szóló 2003. évi XLVII. törvény 3. § (4) bekezdéséhez vagy a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdéséhez: nem zárják-e ki eme normák együttes hatályosulását.

12. A 2016. évi C. törvénnyel elfogadott új és jelen indítványban támadott Art. szerinti szabályok tehát – nézetünk szerint – több ponton sértik az Alaptörvényt: annak a jogbiztonságot (azon belül az azonos normák közötti kollíziót), vagyis a B) cikk (1) bekezdését, az alapjog-korlátozásra általánosan irányadó I. cikk (3) bekezdését, a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot előíró VI. cikk (2) bekezdését és az azt szektorálisan konkretizáló 39. cikk (2) bekezdését, továbbá az alapjog-gyakorlás egyenlőségét megfogalmazó XV cikk (2) bekezdését.

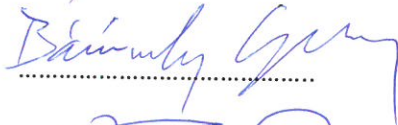
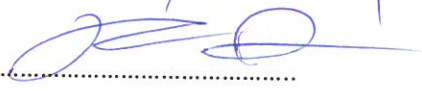
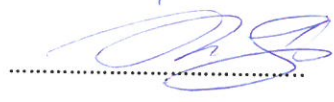
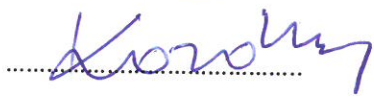
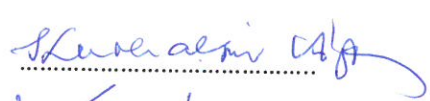
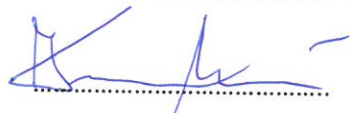
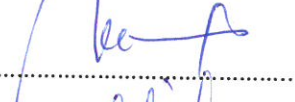
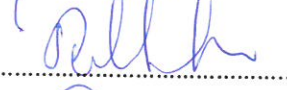
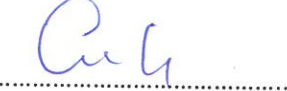
13. Az indítványozók a közérdekből nyilvános adataik, így különösen az indítvány közzétételéhez hozzájárulnak.

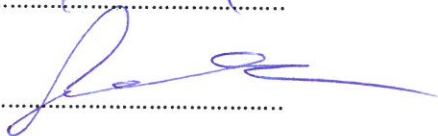
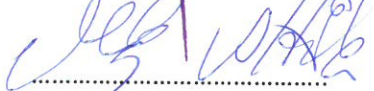
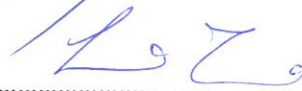
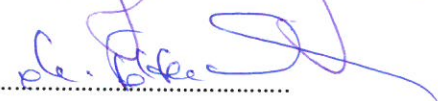
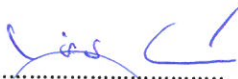
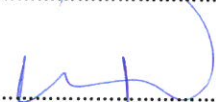
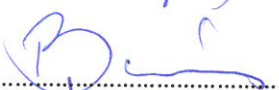
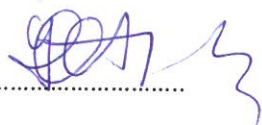
Budapest, 2016. október 28.

Tisztelettel,

Dr. Tóth Bertalan

Dr. Szél Bernadett

	név	aláírás
1.	DR. SZALAI'S LAJZSÓ	
2.	TÓTH CSABA	
3.	dr. Varga László	
4.	Dr. Bárándy Gergely	
5.	HERINGES ANITA	
6.	DEMETER MARTA	
7.	DR. HARGADÓZTÁRS	
8.	HARGADÓZ GABRI	
9.	KORÓZS LÁZSÓ	
10.	KUNTHALMI LÁZSÓ	
11.	Dr. Hiller István	
12.	TÓBIAS FERENC	
13.	TUKORS ISTVÁN	
14.	TELEKI LÁZSÓ	
15.	SZABÓ SÁNDOR	
16.	MOCHÁR ZSOLT	

	név	aláírás
17.	Horvát László	
18.	Gögs Zoltán	
19.	Híszékeny Doris	
20.	HESTERHAZY ATTILA	
21.	Méde Zoltán	
22.	BANKÓÉ SZABÓ ZOLTÁN	
23.	DR. TÓTH BERTALAN	
24.	László László	
25.	Gur Nándor	
26.	DR. LEGÉNY ZSOLT	
27.	BURANY SÁNDOR	
28.	VELEZ ÁRPÁD	
29.	SZÉL BERNADÉTI	
30.	SCHMUCK ERZSÉBET	
31.	IKOTIY ISTVÁN	
32.	Sallai R. Benedek	
33.	L. HOSNYÁZ ÁNOR	

név

aláírás

34.	Dr. JÓZSA ISTVÁN	
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		

	név	aláírás
1.	GÖNGYÖSI MARTON	Göngyösi M.
2.	DÜRÖ DÓRA	Dürr D.
3.	VONA GÁBOR	Vona G.
4.	KEPLI LÁZOS	Kepli L.
5.	HAGYRZSÁN	Hagyrsán
6.	DR. APÁTI ISTVÁN	Dr. Apati I.
7.	Egyed Gábor	Egyed G.
8.	NIRVÓCZI ÁDÁM	Nirvóczy Á.
9.	HEGEDŰS LORÁNT	Hegedűs L.
10.	BANA TIBOR	Bana T.
11.	PINTÉR TAMÁS	Pintér T.
12.	SZILÁGYI GYÖRGY	Szilágyi Gy.
13.	Dr. Lukács István György	Dr. Lukács I. Gy.
14.	FARKAS GERGELY	Farkas G.
15.	DR. STACH GÁBOR	Dr. Stach G.
16.	RIG LÁZOS	Rig L.